

telt. Krisztus, a ti Istenetek nem vonakodott saját véreit adni értetek, és ti megtagadjátok véreteket érte kiontani" (164). Vallomásai nemcsak vallásos jellegűek, hanem hazafiasak is. Onnan is látszik, hogy az író mindig hazagondol és elsősorban honfitársainak szánja könyvét, hogy a magyar méretekhez szabja leírását, és a latin szövegbe olykor magyar kifejezéseket sző.

A kötetet fordító Holl Béla nagyszerűen érzékelteti a korabeli magyar nyelvet: mint-ha Pécsváradi szólna hozzánk anyanyelvén a XVI. században. Kítűnő bevezető tanulmányt is írt a könyv elé a szerzőről és művéről, amely egyben a magyar szentföldi zaránduklatok és irodalom történetének rövid foglalata is. A könyv végére tett jegyzetek is kiválóak. Még külön névmagyarázatot is ad előforduló személynevekhez. Bőséges könyvészeti jegyzéke útbaigazítja azokat, akik többet akarnak tudni a szerzőről és az itineráriumi-irodalomról.

Sz. M.

René Laurentin: Lisieux-i Teréz. Mítosz és valósága. Ford. Sinkó Ferenc. Szent István Társulat, Budapest 1983, 216 o.

Lisieux-i Szent Teréz önéletrajza és utolsó szavai születése századik évfordulójára jelentek meg Budapesten, ill. Romában (vö. Szolgálat 29/94). Ugyanakkor az Eisenstadt Prugg Verlag-nál is megjelent egy füzet a Szolgálat mellékleteként. 1975-ben Puskely Mária „Akik hittek a szeretetben” c. kötetében közölt tanulmányt róla. Azóta most jelenik meg először ismét Szt. Terézről szóló könyv magyar nyelven, s csak örvendhetünk, hogy ez Laurentin könyve. Írója 1917-ben született pap, az angers-i egyetemen tanít. Nagyszerű stílusa tudományos alapossággal párosul. Elsősorban mariológus, ezen belül közel húsz kötete jelent meg Lourdes-ról és látnokáról (vö. Szolgálat 55/92). De kiváló szentírásmagyarázó is. E téren a Szt. Lukács-féle gyermekség-evangéliumról írt könyve keltett feltűnést 1957-ben.

Lourdes és Bernadette tanulmányozása hozta össze Kis Szent Terézzel is. Sokszor vont párhuzamot életszentségük között. Tanulmányai alapján tagja lett a Teréz összes műveit kiadó centenáriumi bizottságnak, és amikor J.-F. Six támadta ennek munkáját, ő utasította vissza a vádakat (Beauchesne, Paris 1973).

Könyvünk eredetije 1972-ben jelent meg a Beauchesne kiadónál, majd követték az átdolgozott kiadások. Csak sajnálhatjuk, hogy a magyar kiadás mellőzi a nagyszerű képanyagot. A fordító kítűnő munkát végzett.

A szerző már az első részben világos célt tűz ki maga elé: Szent Teréz eltérő megítélését elemezve, meg akarja különböztetni a mítoszt a valóságtól. Könyve tehát kritikai életrajz. Előbb azonban párhuzamot von Szent Teréz és „elődei”, valamint kortársai között, néha talán kicsit erőltetetten, de mindenesetre érdekesen (2. rész).

A könyv lényege a harmadik rész, a tulajdonképpeni életrajz („Az Oriás pályafutása”). Itt végki szerzőnk a legalaposabb munkát: mindenek utánanéz, mindent ellenőriz. Ezzel egyben itt is megadja a feleletet azoknak, akik kalandor módon, áltudományos módszerrel akarják megközelíteni Szent Teréz valóságát.

Az utolsó, 4. rész („Teréz ma nekünk”) levonja a következtetést. Megtudjuk, hogy mennyiben foglya még Szent Teréz korának, de arra is rámutat, hogy „a II. Vatikáni Zsinat tájékozódásainak úttörője” volt!

Nagyban emelik a könyv értékét a függelékek: 1. Irodalom (csak sajnálhatjuk, hogy a magyar kiadás itt nem követte a gyakorolt jó szokást, hogy a francia könyvvezetet a magyarral egészítse ki). 2. A Szent család fája. 3. A Szent földi és földöntúli életének időrendje 1973-ig. Ezután név- és tárgymutató, végül a forrásjelölések magyarázata következik.

Reméljük, hogy Laurentin könyve ismét rátereli a figyelmet a lelki gyermekség kis útjára, amely korunkban az életszentség leginkább követhető útja.

Sz. M.